

[Thisted Knudsen.]

bruget i den givne situation med forholdene udadtil bør betale disse skatter. Går vi videre og tager regeringens forslag til lov om amtskommunale skatter, hvad siger regeringen så? At vi meget let kan komme i den situation, at landbruget ej heller med rimelighed skal betale disse. Den højtærede indenrigsminister kommer i virkeligheden med et system, hvorefter disse skatter på grundlag af landbrugets forrentningsprocent bevæger sig op eller ned — de 4,5 pct. er nok for lidt. Begge ministre er altså i den situation, at de indrømmer, at der med hensyn til landbrugsjorden er et specielt problem, som man ud fra rent saglige betragtninger har taget hensyn til.

Med hensyn til sognekommunerne vil jeg sige, at jeg har også tillid til det kommunale selvstyre, men vi ved, at der kan være problemer knyttet til de blandede kommuner. Man giver altså nu over for landbrugsjorden frit slag og siger: vi tror på kommunernes retsindighed i denne henseende. Det skal man vel også gøre, men jeg mener alligevel, at der er et problem, som man ikke klarer alene med at henvide hertil. Mit ønske er, at der kan komme et forlig om denne sag, for det er noget, der skal være færdigt, og noget, der skal række ind i tiden, og jeg synes, at der trods alt er forhandlingsvillighed, der var ingen hellige tal, der var såmænd heller ingen principper; der var en lille misforståelse fra den højtærede finansministers side; den tager jeg ikke højtideligt. Det væsentlige er, at vi vil ind i en realitetsforhandling om en ordning, der kan holde.

H. C. Toff: De synspunkter, det ærede medlem hr. Thisted Knudsen her gjorde gældende vedrørende landbrugsjorden, er de samme synspunkter, som hersker i det konservative folkeparti, så jeg skal ikke yderligere uddybe dem.

Jeg vil gerne over den højtærede finansminister sige, at jeg deler nu ikke hans opfattelse af, at disse skatter er gode forbrugsskatter. De rammer i allerhøjeste grad uensartet ud over landet, alt efter hvor store grundværdierne er dér, hvor den pågældende beboer nødvendigvis skal bo af hensyn til sit arbejde.

I anledning af min udtalelse om de høje stigninger, der sker f. eks. i Frederiksborg

amt, siger ministeren, at det er da rimeligt, at man så også kommer til at betale noget mere. Men stigningerne skyldes vel i særlig grad, at der til Frederiksborg amt flytter ualmindelig mange mennesker, der ønsker at få sig en bolig dér, og derved tilføres der også Frederiksborg amt store indkomstmasser. Det er i alt fald min opfattelse, at man efter at have brugt forbrugsskatter, eventuelt engang en merværdiafgift, lader de skuldre bære, der har indtægterne. Det er da klart, at landbrugets indtægter, den produktion, det har i Frederiksborg amt og f. eks. i nordjyske amter, er den samme; men den belastning, som den pågældende landmand, der bor i dette amt, får gennem de høje grundskatter, vil virke i allerhøjeste grad forringende på de muligheder, han har for at give sig og sin familie et ordentligt økonomisk udkomme.

Den højtærede indenrigsminister sagde til mig, at han mente ikke, der ville ske urimelige ansættelser af grundskyldpromiller, og at det troede han ikke man kunne finde eksempler på. Jeg har før under behandling af tilsvarende lovgivning i folketingsalen nævnt et eksempel — jeg husker ikke tallene helt nøjagtigt i dag — fra Fensmark kommune i Sydsjælland, hvor man ved vurderingen i 1956 havde en vis grundskyldpromille, og efter at man havde fået en væsentlig forhøjelse af grundværdierne, gik man i denne kommune alligevel til en forhøjelse af grundskyldpromillerne. I den kommune er af indbyggerne kun 10 pct. landmænd, og det vil med andre ord sige, at de efter min opfattelse derigennem rammes særlig hårdt og kommer til at betale til kommunens udgifter på en måde, som i alt fald jeg ikke finder rimelig. Det er dette mindretal af beboere — ikke mindretallet i sognerådet — jeg gerne vil være med til at beskytte. Det er — tror jeg — ikke muligt, med den sammensætning en sådan kommune har, ved det forestående kommunevalg at få ændret flertallet, så det kommer til at bestå af fornuftige borgere med synspunkter som vore. Man må vel forvente, at der vil være et flertal af samme art også efter kommunevalget, selv om mange vil arbejde for, at det skal blive anderledes; der vil sikkert ikke være store muligheder for at ændre det. Derfor er det, jeg siger, at der kan ske misbrug, at man mishandler de landmænd, der